

Sakrament, który wyciska charakter i przez który ochrzczeni, postępując na drodze chrześcijańskiego wtajemniczenia, są ubogacani darem Ducha Świętego i doskonale łączą się z Kościołem, umacnia ich i ściślej zobowiązuje, by słowem i czynem byli świadkami Chrystusa oraz szerzyli wiarę i jej bronili (kan. 879).

Sakrament bierzmowania jest udzielany przez namaszczenie krzyżmem na czole, którego dokonuje się przez nałożenie ręki i wypowiedzenie słów przepisanych w zatwierdzonych księgach liturgicznych (kan. 880 §1).

Zdatnym do przyjęcia bierzmowania jest każdy i tylko ten, kto został ochrzczony, a nie był jeszcze bierzmowany. Poza niebezpieczeństwem śmierci, mający używanie rozumu wtedy godziwie przyjmuje bierzmowanie, gdy jest odpowiednio pouczony, właściwie dysponowany i może odnowić przyrzeczenia chrzcielne (kan. 889).

Wedle możliwości bierzmowanemu powinien towarzyszyć świadek, który ma troszczyć się, ażeby bierzmowany postępował jako prawdziwy świadek Chrystusa i wiernie wypełniał obowiązki związane z tym sakramentem (kan. 892).

Ten może spełniać zadania świadka, kto wypełnia warunki określone w kan. 874 §1.

Wypada, aby świadkiem był ktoś z chrestnych bierzmowanego (kan. 893).

Przyrzeczenie abstynenckie

Wymagane dokumenty do przyjęcia bierzmowania:

- świadectwo chrztu
- zaświadczenie o uczęszczaniu na lekcję religii lub w przypadku osób starszych ostatnie świadectwo z religii.

Przygotowanie do bierzmowania odbywa się w parafii miejsca zamieszkania. W wyjątkowych sytuacjach może odbyć się w innej parafii po otrzymaniu pisemnej zgody swojego ks. proboszcza.